

Provinzen des römischen Kaiserreiches, Leipzig 1891, σελ. 236 ἐπ.: Γ. ΜΑΡΙΔΑΚΗ, *Tὸ ἀστικὸν δίκαιον ἐν ταῖς Νεαρᾶς τῶν βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων*, Ἀθῆναι 1922, σελ. 287 ἐπ. Τὴν αὐτὴν ὅμως λειτουργίαν ἐπιτελεῖ καὶ ἡ προίκισις τοῦ ἄρρενος ἐν Σίφνῳ ἐν ᾧ καὶ οὗτοι δὲν εἶχον δικαίωμα κληρονομίας ἐπὶ τῆς λοιπῆς περιουσίας (Λ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ, *Συλλογὴ τοπικῶν τῆς Ἑλλάδος συνηθειῶν*, Ἀθῆναι 1853, σελ. 54) καὶ ἐν Νάξῳ (ἐγγράφων ἔθιμων, § 91α': εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρός, ὅποῦ χωρὶς διαθήκην ἀπέθανεν, δὲν ἔχοντας ητοῦ τὰ ξεμοιρασμένα παιδιά· βλ. ἐν τῇ ἀνατυπώσει τῶν ΖΕΠΩΝ, *Jus graecoromanum*, 8, 1931, σελ. 552). Ἐφ' ὅσον ἐπομένως ἡ εἰς τὸν υἱὸν διδομένη προίκισις παραχωρεῖται αὐτῷ ἀντὶ κληρονομικῆς μερίδος. ἔξι οὖν ἀποκλείεται τῆς ὑπολοίπου γενικῶς κληρονομίας, ἐπειδὴ δὲν ἀποτελεῖ προῖκα ἀλλὰ μερίδιον, ὅπερ λαμβάνει παρὰ τῶν γονέων αὐτοῦ, διανεμόντων τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἐν ζωῇ μεταξὺ τῶν τέκνων των ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων αὐτῶν, καὶ ἐπομένως ἡ προίκισις αὐτῶν, ἐκ παραλλήλου πρὸς διμοίαν καὶ τῶν ἀλλων τέκνων, ἀποτελεῖ νέμησιν. Βλέπε καὶ τὴν ἀπάντησιν τῶν δημογερόντων Σύρου εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦ Ὅμιλου τῆς Δικαιοσύνης τοῦ ἔτους 1833, τὴν δημοσιευμένην ὑπὸ τοῦ I. ΒΙΣΒΙΖΗ, ἔνθ' ἀνωτ., σελ. 123: *Tὸ προικισθὲν τέκνον ἐθεωρεῖτο ὡς ἀποξενομένον πλέον ἀπὸ πᾶν κληρονομικὸν δίκαιον ὡς πρὸς τοὺς γονεῖς του, ὥστε ἦτον ὑπόχρεον νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς μόνην τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ προῖκα, ἢν καὶ οἱ γονεῖς εἰς τὸν θάνατόν των ἀφίναν εἰς τὰ λοιπὰ τέκνα τριπλάσιαν περιουσίαν ἀπὸ ἐκείνην εἶχαν ὅταν τὸ ἐπροικοδότησαν.*

Πιστοποιεῖται τὸ συμπέρασμα τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ὄνομασία αὐτοῦ ὡς προικίσεως τόσον παραφώνως ἔχει εἰς τὰ ὅτα τῶν Ἀνδρίων, ὥστε ἀρχαιότερον νὰ τὴν ἀποκαλοῦντα προικοδωρεάν, «πρὸς δῆλωσιν», ὡς ἀναφέρει ὁ Δ. ΠΑΣΧΑΛΗΣ, *Κυκλαδικὰ θέσματα μετ' ἀνεκδότων ἐγγράφων*, ἐν Ἀρχείῳ Ι. Δ. 6, 1939, σελ. 227, «τοῦ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δωρεᾶς συνιστωμένης ἀπλῶς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ γάμου». Καὶ ὁ Δ. Πασχάλης, ἄξιος ἐρευνητής, δὲν ἔτοι βεβαίως εἰς θέσιν νὰ διαγνώσῃ ὅτι περὶ *divisio parentis inter liberos* (= *reumήσεως*) πρόκειται ἐνταῦθα. Ἀντελήφθη ὅμως ὅτι δὲν πρόκειται περὶ προικός, ἀπηχῶν οὕτω καὶ τῶν συμπατριωτῶν του τὰς ἀμφιβολίας.

Ἐν στίχοις 46-47 ἡ μήτηρ προικίζει τὸν Ἀποστολάκην καὶ ἐκ τοῦ χρηματικοῦ της, ἥτοι τῆς εἰς χρήματα περιουσίας καὶ δὴ ἐξ ὧν ἔχει λαμβάνειν ἐκ διαφόρων κοινῶν τε καὶ μερικῶν. Νομίζω ὅτι τὸ τελευταῖον σημαίνει ὅτι τὸν προικίζει μὲν χρήματα, ἀτινα ἔχει λαμβάνειν ἐκ δανείων γενομένων πρὸς κοινότητας καὶ ἀτομα.

Τὸ ἐγγραφὸν εἶναι ἴδιωτικόν. Τὸ συνέταξεν ὁ Ἰωάννης Λειμβαῖος (στίχ. 64-65), ὅστις ὑπογράφει καὶ ὡς μάρτυς. Ὁ αὐτὸς ὑπογράφει καὶ ἀντὶ τῆς (ἀγραμμάτου) Μαρίας Γρυπάρη (στίχ. 61-62).

1 Σίφνος τῇ 30 Μαρτίου 1825 —

2 Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὑπερουσίου Τριάδος. Ἡ Κυρία Μαρία

3 ³ Άρχόντισσα τοῦ μακαρίτου Νικολάου Γριππάρη, οἰκείᾳ τῆς βούν-
 4 λήσει καὶ αὖθαιρέτω γνώμῃ δίδει εἰς νόμιμον ἄγδρα τὸν φίλτατόν της
 5 υἱὸν Κύριον ³Αποστολάκην εἰς τὸ Κυρὰ Μοσχονδάκι μονογενῆ θυ-
 6 γατέρα τῶν μακαρίτων Κωνσταντίνου ³Ιωάννου Πάου καὶ Εἰρήνης
 7 θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Κωνσταντίνου Π. Μάτζα. ³Επικαλεῖται λοιπὸν
 8 εἰς τοῦτο, πρῶτον τὴν βοήθειαν τοῦ παντοδυνάμου ἀγίου Θεοῦ, τὰς
 9 εὐχὰς τῶν γονέων της, καὶ τὰς ἴδικάς της. εἴτα καὶ διὰ χάριν νο-
 10 μίμου προικίου δίδει αὐτῷ τὰ ἀκόλουθα κινητὰ καὶ ἀκίνητα
 11 πράγματα

12

Πρῶτον

13 »³ Οσπῆτιον τοῦ Χιλιαδάτου εἰς τὸ μέσα κάστρον ἀνώγαια, καὶ μὲ δύο
 14 κατώγαια, εἰς τὰ δύοια θέλει κατοικεῖ ἡ μήτηρ του ἐν δσω ζῆ.
 15 » Τὸ ἥμισυ μέρος τῆς ἀλυκῆς τῆς ἀντιπάρου, κειμένης ἐπάνω εἰς
 16 τὸ ἐκεῖ Νησίδιον ὀνομαζόμενον φυρά, ἡ δροία εἶναι ἀγορὰ τοῦ μακα-
 17 ρίτου Πατρός του. τὸ δὲ ἐτήσιον αὐτῆς εἰσόδημα θὰ τὸ καρποῦται ἐξ
 18 ἡμισείας ἡ μήτηρ μετὰ τοῦ εἰρημένου νίοῦ της

19 » Τὰ ἥμισυ μέρη τῶν δύο νησίων δεσποτικοῦ καὶ Στρογγυλοῦ, κείμε-
 20 να πλησίον τῆς Νήσου ³Αντιπάρου ἀγορὰ τοῦ μακαρίτου Πατρός του,
 21 τοῦ δροίου τὸ ἥμισυ ἐτήσιον εἰσόδημα θέλει νέμεται ἡ Μήτηρ του ἔως
 22 οὗ ζῆ

23 » Τὰ ἐλαιόδενδρα εἰς λαγγαδάκια ἀγορὰ τοῦ Πατρός του ἀπὸ τὴν Κον-
 24 τζοκολιάν

25 » Τὸ περιβόλι εἰς τὴν θέσιν τοῦ μπούρη εἰς τὴν Νήσον τῆς ³Ιου, ἀγο-
 26 ρὰ καὶ αὐτὸ τοῦ μακαρίτου Πατρός του

27 Τὸ λειβάδι τοῦ Παυλάκι εἰς τὸν κάμπον

28

βορ

29 ἱ,, ἦτοι μίαν βελόναν διαμαντένιαν.....
 30 μία ροζέταν διαμαντένιαν δακτυλίδι.....
 31 ἐν ζαφείρι δακτυλίδι.....

32

γορ

33 » μίαν δουζίναν μαχαιροπήρουνα μὲ ἀσημένια μανίκια....
 34 » δώδεκα χουλιάρια ἀσημένια

35 » μιὰ χουλιάρια τῆς σούπας ἀσημένια.....

36 » δύο Σαλιέρες ἀσημένιες

37 » ἕνα θυμιατὸν ἀσημένιον

- 38 » ἔνα ροδοκάνι δόμοιον
- 39 » ἔξι ζάρφια δόμοια.....
- 40 $\delta\overline{o}v$
- 41 'Υπόσχεται ἡ Κυρὰ Μαρία νὰ δώσῃ εἰς τὸν νίόν της ἐκ τῶν διαφό-
- 42 ρων εἰδῶν τοῦ δοσπητίου της ἀναγκαίων εἰς χρῆσιν, κρεββαίον,
- 43 Τραπεζίου, μαγειρείου, καὶ κελλαρίου, δσα ἀναλόγως τῇ καταστά-
- 44 σει καὶ φαμίλια της ἀνήκουσιν εἰς τὸν φιλατάριον της. θέλει δώσει ταῦτα με-
- 45 τὰ τὴν μετὰ ταῦτα διανομὴν αὐτῶν τῶν πραγμάτων εἰς δλην της
- 46 τὴν οἰκογένειαν
- 47 $\varepsilon\overline{o}v$
- 48 'Εκ τοῦ χρηματικοῦ της. προικίζει εἰς τὸν ωηθέντα νίόν της ἐξ ὅν ἔχει
- 49 λαμβάνειν ἐκ διαφόρων Κοινῶν τε καὶ μερικῶν γρ(όσι)α πέντε χιλιάδες,
- 50 ἥτοι ἀριθμὸν 5000
- 51 » Εἶναι δὲ εἰς χρέος δ ωηθεῖς νίός της νὰ κάμῃ μίαν ἀρτοκλασίαν
- 52 καὶ ἔτος εἰς τὴν δγδόην τοῦ Σεπτεμβρίου ἥτοι εἰς τὸ Γενέσιον τῆς ὑπε-
- 53 ραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κυρίας ἐλεούσης δίδων πα-
- 54 ράδες εἴκοσι. καὶ αὗτη θέλει εἶναι διαδοχική.
- 55 Ταῦτα πάντα ἐπροικοδοτήθησαν παρὰ τῆς ωηθείσης Κυρίας Μα-
- 56 ρίας εἰς τὸν διαληφθέντα νίόν της Κ(ύριον) Ἀποστολάκην ἐξ αὐθαιρέτου βου-
- 57 λῆς καὶ γνώμης της ὡς εἴρηται. δ δὲ Θεὸς τῶν δλων, νὰ στερεώ-
- 58 σῃ αὐτὸν μεθ' ἥς μέλλει συζευχθῆναι μέχρι γήρους βαθυτάτου ὑ-
- 59 γιεῖς, εἰρηνικούς, εὐδαίμονας, καὶ εὐτέκνους, διὰ νὰ προικοδοτήσουν
- 60 καὶ τὰ τέκνα τους ἀπειροπλασίως δσα τοῖς ἐπροικοδοτήσαμεν.
- 61 Καὶ εἰς ἔνδειξιν ἀληθείας ὑπογράφει τὸ παρὸν ἡ Κυρὰ Μαρία
- 62 καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες.
- 63 » Μαρία σύζυγος τοῦ ποτὲ Νικολάου Γριππάρη βεβαιοῦ τὰ ἄγωθεν,
- 64 διὰ τοῦ γραφέως.
- 2^α X. 65 νεόφυτος ιερομόναχος βενέρης μαρτυρῶ ·

1^η X. 66
67

² Ιωάννης λειμβαῖος γραφεὺς
καὶ μάρτυς —

